

"BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI DAVASI"NDAN TOPLANAN DELİLLER BAV CAMİASI MENSUPLARININ MASUMİYETİNİ ORTAYA KOYMUŞTUR

Sözkonusu davada, yargılanan kişileri aklayan pek çok belge, delil ve tanık anlatımı dava dosyasına girmiştir. TOPLAM SAYILARI 250’Yİ BULAN bu kanıtlar, BAV Davasında yargılanan kişilerin MASUM OLDUKLARINI VE BİR İFTİRAYA MARUZ KALDIKLARINI belgelemiştir. Aşağıda küçük bir kısmı sıralanan somut deliller, bu davada yargılanan kişilerin masumiyetlerini kanıtlamaya fazlasıyla yeterlidir.

1. DELİL: Davada toplanan deliller, davanın en önemli tanığı olarak gösterilen Ebru Şimşek’in gerçekleri gizlediğini, çarpıttığını ve BAV mensuplarına iftirada bulunduğunu belgelemiştir. Bu nedenle, **Ebru Şimşek aleyhinde** başta İstanbul C. Başsavcılığı olmak üzere çeşitli savcılıklarca (İstanbul C. Savcılığı tarafından 03/7250 Hz., Tuzla Savcılığı tarafından 02/2660 Hz., Kadıköy Savcılığı tarafından 02/22957 Hz., Kadıköy Savcılığı tarafından 02/15293 Hz., Kadıköy Savcılığı tarafından 03/1096 Hz., Büyükçekmece Savcılığı tarafından 02/7488 Hz., İstanbul Savcılığı tarafından 03/17120, İstanbul Savcılığı tarafından 03/53596 Hz. Sayılı soruşturmalar neticesinde) **İFTİRA SUÇUNDAN** açılmış ve halen devam eden 8 AYRI CEZA DAVASI bulunmaktadır.

2. DELİL: Resmi bilirkişi raporu, Ebru Şimşek’in iddialarının asılsız olduğunu ispatlamıştır. Ebru Şimşek, mahkemede, 1994 yılında Kanal 6 Televizyonu’nda yayınlanan görüntülerinin BAV mensuplarından birinin İstinye’deki evinde çekildiğini öne sürmüş ve bu evi polise de göstermiştir. **Ne var ki, Ebru Şimşek’in görüntülerindeki gerçek ev ile iftira ettiği (İstinye’deki) evin MİMARİ SİSTEMLERİ TAMAMEN FARKLIDIR.** Ebru Şimşek’in 10 seneden beri yargıdan, basından, kamuoyundan gizlediği gerçek evin tüm duvarlarında kolon ve girişler vardır. Oysa, iftira ettiği İstinye’deki evin duvarları ve tavanları düzdür, hiçbir kolon veya giriş bulunmamaktadır. **Görüntüdeki ev ile gösterdiği ev apayrı binalardır. Nitekim İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 2004/337 E. sayılı dosyasında görevlendirdiği İnşaat Yüksek Mühendisi bilirkişi Çağlar Göksoy tarafından hazırlanan 18.10.2004 tarihli rapor, EBRU ŞİMŞEK’İN GÖRÜNTÜLERİNDEKİ EVİN İSTİNYE’DEKİ EV OLMADIĞINI, dolayısıyla olayın BAV mensupları ile hiçbir ilgisinin bulunmadığını tartışmasız biçimde ortaya çıkarmıştır.**

3. DELİL: Deliller toplandığında, Ebru Şimşek’in tehdit ve şantaj iddialarının da gerçekdişi olduğu kesinleşmiştir. Bu konuda bilirkişi incelemesi yapan İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilimdalı Başkanlığı, Ebru Şimşek’in görüntülerini incelemiş ve bu kişinin “silahla tehdit edildim”, “bana uyuşturucu hap verildi”, “görüntülerde bana zorla hayat kadını rolü yaptırıldı” gibi iddialarının gerçekdişi olduğunu 21.10.2005 tarih ve 2005/127765 sayılı raporuyla tespit etmiştir.

4. DELİL: Malum görüntüler 1994 yılında yayınlandığında, Ebru Şimşek’e, “bunu BAV Camiası mensuplarının üzerine atalım” aklını veren Filiz Karataş isimli kişi, tanık olarak 09.12.2004 tarihinde İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 04/337 E. sayılı dosyasında mahkeme önünde her şeyi itiraf etmiştir. O dönem, Ebru Şimşek’le aynı evi paylaşan Filiz Karataş, **Ebru Şimşek’in görüntülerindeki olayla BAV Camiası mensuplarının hiçbir ilgilerinin bulunmadığını, BU HAYALİ İDDİAYI BİRLİKTE UYDURDUKLARINI** açıklamıştır.

5. DELİL: Ebru Şimşek’in BAV davasına konu olan hayali iddiaları, daha önce de (Ebru Şimşek’in bu asılsız iddiayı ilk olarak ortaya attığı 1994 yılında başlayan soruşturma kapsamında) Cumhuriyet Savcılıkları tarafından araştırılmış, yapılan tahkikat sonunda bu İDDİALARIN MESNETSİZ VE GERÇEKDİŞİ OLDUĞU anlaşılmıştır. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, Ebru Şimşek’in aynı iddiaları hakkında (1999 yılında) İstanbul C. Savcılığı tarafından 12.08.1999 tarih ve 96/9848 Hz – 99/8409 K. sayılı **TAKİPSİZLİK KARARI** vermiştir. Bu takipsizlik kararı da kesinleşmiştir.

6. DELİL: BAV davasında şikayetini sürdüren diğer kişi olan **Fatih Altaylı’nın “sanıklar bana hakaret içeren faksalar gönderdiler” iddiasının gerçekdişi olduğu,** Kartal 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nin 96/381 E. – 98/508 K sayı ve 12.06.98 tarihli **kesinleşmiş kararı,** İstanbul 6. Asliye Hukuk Mahkemesi’nin 01/261 E. - 02/335 K. Sayı ve 22.05.20 02 tarihli **kesinleşmiş kararı** ve İstanbul Üniversitesi’nin söz konusu dosyaya sunduğu 28.01.2002 tarihli **bilirkişi raporuyla anlaşılmıştır.**

7. DELİL: DYP Genel Başkanı **Sayın Mehmet Ağar** ile DYP Genel Başkan Yardımcısı **Sayın Celal Adan,** deliller toplandıktan sonra, bu davada yargılanan kişilerin kendilerine karşı **hukuka aykırı bir davranışlarının bulunmadığına KESİN KANAATLERİNİN GELDİĞİNİ** ifade ederek 02.11.2004 ve 24.02.2005 tarihlerinde şikayetlerini geri çekmişlerdir.

8. DELİL: İddianamede isimleri bulunan diğer kişilerin tümü, 1999 operasyonunda gözaltına alınan hanımların anne ve babalarıdır. Bu kişiler, “**eğer şikayetçi olmazsanız kızınızı bir daha görmezsiniz”** diyerek korkutulup şikayetçi olmaya zorlanmışlardır. Evlatlarına kavuştuklarında ise, savcılığa ve mahkemeye başvurarak, **kimseden şikayetlerinin bulunmadığını açıkça ifade etmişlerdir.**

9. DELİL: İddianamede şantaj iddialarının sözde delili olarak gösterilen ve tutanaklarda “**gizli kamera” olarak isimlendirilen eşyaların, SİRADAN BAHÇE KAMERALARI olduğu** (Boğaziçi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Avni Morgül tarafından hazırlanan 15/01/2002 tarihli bilirkişi raporu başta olmak üzere) çeşitli üniversitelerin bilirkişi raporlarıyla ortaya çıkmıştır.

10. DELİL: Hayal mahsulü şantaj iddialarının hiçbir delili ya da dayanağı yoktur. Bu tür iddiaların sözde kanıtı olarak basın mensuplarına teşhir edilen ve “**şantaj kaseti” olarak gösterilmeye çalışılan CD’lerin, SİRADAN BELGESEL FİLMLER olduğu anlaşılmıştır.** Ayrıca basında kendilerine şantaj yapıldığı iddia edilen isimler, hem şantaj iddialarını hem de görüntülerinin çekildiği iddialarını her aşamada reddetmişlerdir.

Bu kanıtların da belgelediği gibi, gerçekte ortada en küçük bir suç unsuru bulunmamaktadır. Nitekim İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 1 Nisan 2008 tarihinde yapılan son celsesinde esas hakkında mütalaa veren Savcılık makamı tüm sanıklar için beraat kararı verilmesi talep etmiştir. Bu mütalaanın tam metni aşağıda verilmiştir.

Bilim Araştırma Vakfı Davası’nda İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı’nın 1 Nisan 2008 tarihli esas hakkındaki beraat mütalaası

“Sanıklar hakkında suç işlemek için örgüt kurmak, bu örgütü yönetmek ve örgüt adına faaliyette bulunmak suçlarından kamu davası açılmıştır.

27.03.2008 tarihli celsede zamanaşımı yakın tarihte olan sanıklarla ilgili dosyanın tefrikine, diğer sanıklar yönünden davaya devam edilmesine karar verilmesi şeklindeki talebimin mahkemece reddedilerek bütün sanıklar hakkında esas hakkında mütalaa beyanı istenilmiştir.

Yargıtay 8. Ceza Dairesi’nin bozma kararı aleyhe olup, bir kısım sanıkların (4 kişi) bozmaya karşı diyecekleri sorulmadan zamanaşımı tarihi yakın olmayan sanıklar hakkında da karar verilmesi CMUK.nun 326/2. maddesine aykırılık teşkil edecektir.

Ancak İddia Makamı olarak mevcut delil durumuna göre bütün sanıklarla ilgili esas hakkında mütalaa beyan etmek durumundayız.

Sanıkların poliste müdafii hazır olmadan verdikleri ve mahkemede bu ifadenin işkence altında alındığından bahisle kabul etmedikleri ifadelerinden başka **mahkememizce toplanan deliller arasında SANIKLAR ALEYHİNE DELİL BULUNMAMAKTADIR.**

11. DELİL: İddianamede sözde suç delili olarak zikredilen ve yasadışı bir eşya havası vermek için tutanaklarda “**disket silici” olarak isimlendirilen elektronik eşyanın, her bilgisayarda kullanılan ve bilgisayara disket takmaya yarayan SİRADAN DİSKET SÜRÜCÜSÜ olduğu** İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından görevlendirilen, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Foto Film Şubede görevli bilirkişiler Ruşen Öztoprak ve Mustafa Çamlıbel’in 09.10.2006 tarihinde 06/26 E. sayılı dosyada yaptıkları tespitle ortaya çıkmıştır.

12. DELİL: İddianameye dayanak yapılan **sahte emniyet ifadelerinin ve emniyet tutanaklarının yasadışı olduğu açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.** Bu sahte tutanakları düzenleyen emniyet görevlileri İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu’nun 10.12.2004 tarih ve 2004/73 Karar sayılı kararlarıyla **İŞKENCE SUÇUNDAN MESLEKTEN İHRAÇ EDİLMİŞLER, bazıları işkence, irtikap ve görevi kötüye kullanma suçlarından hüküm giyerek cezaevine girmiştir.** (İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 03/60 E. – 03/446 K. Sayılı kararı, Fatih 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nin 05/2121 E. – 06/278 K. Sayılı kararı) Bu görevliler hakkında işkence ve fena muamele suçlarından çok sayıda dava da devam etmektedir (İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi 05/273 E. Sayılı, İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi 06/80 E. Sayılı, Fatih 1. Asliye Ceza Mahkemesi 04/1295 E. Sayılı, Fatih 1. Asliye Ceza Mahkemesi 05/73 E. Sayılı, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi 05/122 E. Sayılı, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi 05/249 E. sayılı, Fatih 3. Asliye Ceza Mahkemesi 05/526 E. Sayılı, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi 04/393 E. Sayılı davalar) Ayrıca söz konusu emniyet ifadelerinin geçersiz olduğu, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından da kabul edilmiştir. Mahkeme 2007/339 E. Sayılı davanın 29.02.2008 tarihli duruşmasında “**yasak usullerle alınan ifadelerin delil olarak değerlendirilemeyeceği CMK’nun 148. Maddeden anlaşıldığından**” diyerek söz konusu emniyet ifadelerinin hükme esas alınamayacağını açıkça ifade etmiştir.

13. DELİL: İddianamede “**Maddi Sömürü Düzeni” başlığı altında ortaya atılan iddiaların da tamamen asılsız ve hayal mahsulü olduğu ortaya çıkmıştır.** Haksız çıkar iddialarının sözde delili gibi gösterilmeye çalışılan bir takım gayri menkul satışlarının ya hiç gerçekleşmediği, ya da bunları satanların gelirlerini kendilerinin kullandığı bizzat ilgilisi durumundaki tanıkların beyanlarıyla tespit edilmiştir.

14. DELİL: Maliye Bakanlığı’nın denetim birimi olan **Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK)** bu davada yargılanan BAV mensuplarının tümünün mal varlıklarını, şirketlerini, gelirlerini incelemiş, hiçbir suç unsuruna rastlamamış, bu gerçeği belgelendiren 28.06.2000 tarih ve B.07.0.MSK.0.02-MVA-19 sayılı, 27.07.2000 tarih ve GKR-2000-22-173/Müt-2 sayılı, 16.07.2001 tarih ve GKR-2001-22-173/Müt-1 sayılı 3 AYRI RAPORU dosyaya sunmuştur. Nitekim İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi, gözaltına alınan kişilerden zaptedilen tüm eşyaları, paraları, araçları, gayri menkulleri **sahiplerine iade etmiştir.**

15. DELİL: BAV Davası iddianamesinde yer alan suçlamalar **çeşitli savcılıklarda defalarca takipsizlik almıştır.** Savcılıklar tarafından söz konusu iddialar incelenerek verilmiş olan bu **TAKİPSİZLİK KARARLARI, Ağır Ceza Mahkemelerince verilen onama kararlarıyla KESİNLEŞMİŞTİR.**

16. DELİL: Bu davada yargılanan kişilerin, güya Fulya Vanoğlu isimli bir kişiye kitap tercümesi yaptırdıkları ve ücret ödemedikleri iddia edilmiştir. İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 04/337 E. Sayılı davada 24.09.2004 tarihinde tanık olarak dinlenen Fulya Vanoğlu, **KİMSENİN KENDİSİNİN EMEĞİNİ SÖMÜRMEDİĞİNİ, iddianın tamamen asılsız olduğunu açıkça anlatmıştır.**

17. DELİL: Dava dosyasına “sanıkların telefon görüşmeleri” diye aktarılan tutanakların **hiçbirinin davada yargılanan kişilere ait olmadığı,** sanıklarla uzaktan yakından alakası bulunmayan, **kim olduğu belli olmayan kişilerin oluşturduğu suni konuşmalar olduğu** ve hepsinden öte bu tutanakların **yasadışı nitelik taşıdığı** ortaya çıkmıştır. Nitekim **mahkeme dosyalarında BU TARZ BİR BANT KAYDI YOKTUR.**

18. DELİL: Sayın Adnan Oktar’ın Harun Yahya müstear adıyla kaleme aldığı eserleriyle ilgili **İTHAMLARIN BİLİMDİŞİ VE GERÇEKDİŞİ OLDUĞU, ilahiyat Fakülteleri’nin** (Prof. Dr. Hayrettin Karaman, Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, Prof. Dr. M. Hayri Kırbaşoğlu, Prof. Dr. Mevlüt Güngör, Prof. Dr. Saim Yeprem, Prof. Dr. Salih Akdemir, Doç. Dr. Ömer Özsoy, Doç., Doç. Dr. İlhami Güler, Dr. Mehmet Paçacı başta olmak üzere) **öğretim görevlileri tarafından bu eserler hakkında düzenlenen bilirkişi raporlarıyla belgelenmiştir.**

19. DELİL: Davada yargılanan kişilerin Babuna Kampanyası kanalıyla haksız gelir temin etikleri şeklindeki iddianın **gerçekdişi olduğu,** BAV Camiası’nın bu kampanyayla **ilgisinin bulunmadığı** ve söz konusu kampanyada herhangi **bir usulsüzlük bulunmadığı 5 AYRI YARGI KARARIYLA** (İstanbul C. Savcılığı’nın 99/60752 Hz – 00/3849 K sayı ve 07.04.2000 tarihli, İstanbul C. Savcılığı’nın 00/66717 Hz – 01/3331 K sayı ve 15.03.2001 tarihli, Fatih C. Savcılığı’nın 99/15799 Hz – 00/1718 K sayı ve 02.03.2000 tarihli takipsizlik kararları ve yine bu kararları onayan Ağır Ceza Mahkemesi Müteferrik kararları) kesinlik kazanmıştır.

20. DELİL: Davada yargılanan kişilere ait şirketlerin tüm defterleri, kazançları, gelirleri, hesapları en ince ayrıntısına kadar incelenmiştir. **Bu incelemelerin tümü usulsüz kazanç iddialarını çürüten resmi raporlara dönüşmüştür.**

Mahkemece 29.02.2008 tarihli ara kararının 5. bendinde, yasak usullerle alınan ifadeler delil olarak değerlendirilemeyeceği, CMK’nun 148. maddede anlaşıldığından hukuka aykırı olarak alındığı iddia edilen ifade ve delilleri dosyadan çıkartılması şeklindeki talebin reddine karar verilmiştir.

CMK’nun 148/4. maddesi gereğince poliste alınan müdafiişiz ifadelerin delil olarak değerlendirilemeyeceği, böylece mahkemece de kabul edilmiştir.

Sanıklar hakkında açılan ana davadan tefrik edilen davadan 5 sanık hakkında İddia Makamı olarak 4616 sayılı kanun gereği davanın kesin hükme bağlanmasının ertelenmesi talep edilmiş olup, mahkemece bu 5 sanığın şantaj ve çete yöneticisi üyesi olmak suçlarından bu sanıkların beraatlerine karar verilmiş ve bu karar temyiz edileksizin kesinleşmiştir.

Bu durumda sanıklardan Adnan Oktar’ın suç işlemek için örgüt kurmak ve diğer sanıkların örgütün yöneticisi olmak ve örgüt adına faaliyette bulunmak suçlarını işledikleri sabit olmadığından CMK’nun 223/2e maddesi gereğince bütün sanıkların münset suçlardan AYRI AYRI BERAATLERİNE karar verilmesi kamu adına talep ve mütalaa olunur.”